

[Camre]

talsmænd for sådanne kræfter, der vil meddele de forældre, som til daglig overlader deres børn i disse menneskers varetægt – og ikke bare ved en Barsebäckulykke, men også hvis en tankbil eksploderer eller noget i den stil, som kan være livstruende – at de i hvert fald har den indstilling, at det gælder om at redde deres eget skind og stikke af hurtigst muligt, og så kan børn være børn.

Det er ulovligt, hvis folk, der har et ansvar for eksempelvis børn, handler på den måde, og det er – det synes jeg også skal siges i denne debat – en fuldstændig fejlbedømmelse af, at så mange som muligt overhovedet kan redde sig ud af København i den værste tænkelige situation. Den første forudsætning for, at det kan lykkes, er, at man optræder bevidst, fornuftigt, planlagt. De opfordringer eller antydninger af egne panikhandlinger, som vi har hørt fra et par af talerne, må jeg på det bestemteste advare imod. Det er den sikre vej til, at der kan gå så mange menneskeliv med i købet som overhovedet muligt, og jeg er glad for, at jeg kan høre, at et flertal her i salen tager meget stærkt afstand fra den form for argumentation og rådgivning.

(Kort bemærkning).

Knud Østergaard (KF):

Det, der får mig op, er hr. Waldorffs udtalelse om systemet. Jeg vil gerne spørge, om den inderste baggrund for denne debat og disse udtalelser er et ønske om at opløse og nedbryde demokratiet i dette land, de institutioner og det, som generationer har skabt, før der var tænkt på hr. Waldorff. Er det derfor, man skaber en kunstig panik og frygt i befolkningen? Er det led i en politisk agitation og et forsøg på at påvirke befolkningen gennem massemedierne, gennem forvrængning af kendsgerninger at skabe en rodløshed og en angst, som man, når man har et ansvar, burde handle ganske anderledes over for? Jeg er rystet, og jeg vil gerne spørge hr. Waldorff, om han vil bekræfte eller afkræfte denne fremgangsmåde.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Jeg er meget opmærksom på, at fru Margrete Auken og jeg ser forskelligt på eksistensen af Barsebäck. Jeg er også meget opmærk-

som på, at vi måske vurderer risikoen for uheld af forskellig størrelse forskelligt. Men jeg havde inderligt troet og håbet, at vi var enige om, at det også i den situation, at der skete et uheld, var en forpligtelse for os alle at gøre, hvad vi kunne for at reducere omfanget af et uheld.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Hr. Knud Østergaard vil gerne have, at jeg bekræfter eller afkræfter. Ja men noget usammenhængende pladder kan man ikke enten afkræfte eller bekræfte. Men jeg kan sige: ja, jeg er imod systemet, og nej, man behøver ikke være systemmodstander for at frygte en ulykke fra Barsebäck. Det er det, det handler om. Så meget om det.

Så vil jeg sige lidt om, hvad det er for et system, vi er oppe imod her, og hvorfor det er rimeligt at tale netop om systemets fortalesre. Det er, fordi den ansvarlighed, som nogle her påberåber sig, er den samme ansvarlighed, som vi så i forbindelse med Sevesokatastrofen i 1976. De folk, som er uden for farezonen, de folk, som har økonomiske interesser i at lade, som om systemet er helt fint, taler om ansvarlighed, som selvfølgelig aldrig på nogen måde rammer dem selv i praksis, men hvor målet er at bruge løgner og fortællinger til at få andre til at opføre sig, som om tingene er helt i orden. Det er hele teknikken i det.

Vi ved positivt hver og én af os, at den beredskabsplan aldrig kan fungere. Vi ved, det går skævt. Miljøministeren ved det, og han siger, at der er i tusindvis af psykologiske faktorer, som gør, at det ikke kan fungere. Men for ikke at tage det afgørende skridt og sige: så fjerner vi årsagerne, er man nødt til at bruge fortællinger, fordrejelsen og løgner for at få befolkningen til at tro, at det fungerer alt sammen alligevel. Det er jeres ansvarlighed!

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vores ansvar som folketingsmedlemmer er at sørge for, at mennesker ikke bliver bragt i den situation. Det synes jeg vi skal slå fast herinde. Hvordan hver enkelt vil reagere, hvis situationen er der, er en anden sag. Jeg